

ne i de små klasser via tiltrængte undervisningstimer.

Så generelt, på det principielle plan, kan vi fra Venstres side tilslutte os en række af de principielle betragtninger, som SF har gjort i beslutningsforslaget, men der er nogle konkrete forhold, som vi under udvalgsarbejdet er nødt til at se nøjere på.

Som sagt er de store linjer og målene altså meget sympatiske, men nogle af de konkrete virkemidler må vi jo drøfte under udvalgsarbejdet.

Frank Dahlgaard (KF):

Også Det Konservative Folkeparti vil gerne have, at vore børn har det godt og ikke har omgivelser som burhøns. Så intentionerne i forslaget er de hæderligst tænkelige, men vi mener altså, at det er forældrenes og kommunernes ansvar, og at det er en sag for det kommunale demokrati, præcis som det ganske godt er gjort rede for af den socialdemokratiske ordfører på dette område.

Men forslaget giver os anledning til lige at præcisere nogle konservative holdninger:

For det første: Børnenes opdragelse og opvækst er og forbliver grundlæggende forældrenes ansvar.

For det andet: Vi ønsker flere undervisningstimer og færre pasningstimer for børnene, når de når op i skolealderen. Og der vil for stort set de samme og i nogle tilfælde endda færre penge kunne gives mere undervisning og mindre pasning.

For det tredje: I kraft af den udvikling i retning af flekstid, der er i gang på arbejdsmarkedet, kan forældrene i stigende omfang tage sig af børnene, så det ikke nødvendigvis behøver at ske i en institution. Og vi ønsker, at den mulighed fortsat skal være der, og vi håber og vil arbejde for, at den vokser, sådan at pasning af børn ikke er noget, der skal eller bør ske i en institution, men i vidt omfang og især for de små børns vedkommende kan og bør ske i et hjem, hvor der faktisk er nogen hjemme. Og vi vil også arbejde for, at forældrenes vilje til at prioritere deres børn højt, mens de er små, vokser.

Så af den ene grund, at det er et kommunalt anliggende, vil vi altså afvise forslaget, men også af den grund, at der slet ikke står noget om, hvad alt det her vil koste. For det bliver jo ganske alvorligt dyrt, og hvem skal så betale det? Ja, det skal jo bl.a. børnenes forældre, som

dermed også bliver ramt, og det rammer vel så på en eller anden måde også børnene.

Alt det er slet ikke sat ind i en sammenhæng, og derfor virker forslaget så pænt på overfladen, men i virkeligheden medfører det mange komplikationer.

Den anden del af forslaget, om et sammenhængende udviklings- og læringsmiljø, lyder godt, og det kan også godt være det, for tankerne om leg og læring er spændende. Men alligevel er vi fra konservativ side betænkelige med hensyn til, om integrationen af leg og læring kan udvikle sig på en forkert måde.

Vi mener, at det er meget godt, at der kan komme noget læring både i børnehaveklasserne og i selve børnehaverne, men vi er betænkelige ved det, hvis skolen går hen og bliver børnehaviseret, altså hvis der kommer så meget leg i skolen, at børnene har svært ved at finde ud af, hvornår de har fri og kan lege, og hvornår det er en skole, hvor der skal være rimelig ro, og hvor der skal arbejdes med tingene.

Det må ikke blive blandet sammen på den måde, at vi kan risikere, at det rører den gale vej i folkeskolens mindste klasser.

Så selv om der absolut er nogle gode tanker i det, og selv om vi ikke vil afvise, at det kan gøres på en fornuftig måde – jf. også, hvad ministeren sagde om den store konferenceovre i Herning, som også jeg på mit partis vegne var deltager i – så er vi betænkelige ved bare at køre ud ad tangenten og sige, at det er fint med leg og læring, og at det hele skal rodes sammen i én pærevælling. Vi tror, der er noget godt i, at børnene er helt klar over, hvornår det er en skole og kun en skole.

Jan Kjøpke Christensen (FP):

Med hensyn til det foreliggende forslag fra SF om skolefritidsordningerne, SFO, er vi i princippet tilhængere af de intentioner, der ligger i forslaget, må vi sige, for selvfølgelig skal der være ordnede forhold, og det er jo det, det går ud på fra SF's side. Det overordnede er vi selvfølgelig enige i. Hvem er ikke enig i de principper?

Men dernæst må vi sige, at vi ikke stemmer for forslaget, for vi mener ikke, at man i detaljer skal styre, hvad der skal ske i kommunerne, og vi har altså en vis tillid til, at kommunerne selv kan klare det problem, at der åbenbart i visse kommuner stadig væk ikke er ordnede forhold.

Jeg tænker her på de fysiske rammer. Der er vi i Fremskridtspartiet enige i, at der naturligvis